63ste Jaargang No. 5103

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Dinsdag 6 Mei 1947

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE:
Tel. 1858; P. bus 8 Willemstad
Adres: Consciëntiesteeg 27.

Uitgeverij en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Ramadier krijgt votum van vertrouwen en ontslaat zijn communistische Ministers

Bandoeng; hoofdstad van Staat Soenda

„Indrapoera" vol troepen naar Indie

RAMADIER.

Nadat Ramadier een votum van vertrouwen kreeg heeft hij vijf communisten uit zijn cabinet gezet, o.a. de leider van communisten Thorez, hij heeft er nog geen nieuwe Ministers voor in de plaats benoemd (Parijs, (AP) 5.5).

SOENDANEZEN WILLEN LIEVER NEDERLANDSE SUPERVISIE.

Soendanese politici verklaarden, dat indien West Java thans niet in staat is onafhankelijkheid te verkrijgen, men aldaar de voorkeur geven aan een tijdelijke Nederlandse supervisie boven **een schijnvrijheid** onder de **Javaanse overheersing.** De Republikeinse pers trachtte echter de indruk te vestigen, alsof de Nederlanders dit aanwakkeren als een soort verdeel- en heerspolitiek. Tevens beschuldigt de republikeinse pers de leider van de Soendanese partij: Kartalegawa er van „een knecht van Holland" te zijn.

Artikel drie en vier van de overeenkomst van Linggadjati openen de mogelijkheid voor de groepen der bevolking om vrij hun uitspraak en wensen te doen in verband met de al dan niet onafhankelijkheid dezer groepen. Het feit, dat de republiek de facto erkend is, betekent niet dat de bevolkingsgroepen binnen de republiek dit recht verliezen. Gezaghebbende kringen van beide partijen zeiden, dat het testgeval van Pasoendan van waarde kan worden voor een practische uitvoering van Linggadjati.

De Minister van voorlichting van de Republikeinen Sjari Foedin zeide „recente gevechten waren geen gevechten van de Soendanezen om vrijheid daar hadden ze niets mee uit te staan", het waren gevechten tussen T.R.I. en ongeregelde troepen. Deze berichten stammen uit Amerikaanse bronnen en hij betitelde ze als „een verlate April mop."

Aneta nieuws van gisteren meldde:

De Soendanese volkspartij vaardigde een proclamatie uit, waarin verklaard wordt, dat West Java een aparte staat moest worden. Men zal een plebisciet houden. Men wil een staat in verband met de Unie Bandoeng als de hoofdstad van de nieuwe staat.

Het plebisciet zou worden gehouden met steun van de Hollanders. De nieuwe Soenda staat zal royaal meewerken aan restitutie eventueel voor teruggave van plantages aan buitenlanders

PROCLAMATIE VAN PASOENDAN.

Dr. Koestomo, secretaris van de partij van Rakjat Pasoendan, Zondag jl. de vestiging van de onafhankelijke Soendanese staat in West Java heeft afgekondigd, vestigde de aandacht op het feit dat Negara Pasoendan Maandag ontkend heeft dat er gevechten plaats zouden hebben gevonden tussen troepen van de Republikeinse regering en Soendanese **strijdkrachten.**

Hij trok de uitnodiging terug, die gestuurd werd aan de correspondenten van de buitenlandse pers om een rondreis te maken in **„de gevechtszones". Neder**landse ooggetuigen, die aanwezig waren bij de **proclamatie van** Negara Pasoendan in Bandoeng, vertelden aan Aneta: „Een niet verbaasde Soendanese bevolking toonde weinig enthousiasme bij de proclamatie". Zij vertelden, dat het hierom kwam, daar vele Soendanesen, bloedverwanten en vrienden hebben die momenteel in gebieden vertoeven, waar de Republikeinen de baas spelen.

De jongste handelingen van vreesaanjaging **der Republikeinen** liggen nog vers in het geheugen. Zij vertelden, dat het daarom niet te verwonderen is dat verschillende mensen, die in gebieden wonen **die onder Neder**landse controle staan, **bang zijn,** openlijk voor de dag te komen met hun medeleven en belangstelling voor de Pasoendan beweging.

Officiële Nederlandse kringen zeiden, nog niet bereid te zijn, een opinie te geven **inzake met** de Pasoendan proclamatie. Een bevoegde zegsman vertelde echter aan Aneta, dat aangaande het voorstel van Pasoendan **om** een volksstemming te houden onder supervisie van de Nederlandse autoriteiten, momenteel niets gezegd kan worden, daar zo'n volksstemming afhangt van de ontwikkeling van artikel vier van Linggadjati, welke artikel nog niet behandeld werd door de Nederlandse en Republikeinse autoriteiten. (Aneta, 5.5).

Britse soldaten dragen een gewonden kameraad weg, na een aanval door de Joodse terroristen.

DE „INDRAPOERA" NAAR INDIE.

Met de „Indrapoera" vertrokken gisteren naar Indië leden van de vijfde en zesde brigades Infanterie. In totaal zijn het 1200 man (Aneta, 4.5).

EDDY GILMORE.

De A.P.-correspondent van Moskou Eddy Gilmore, (wiens naam onze lezers ook dikwijls boven de telegrammen zien prijken Red.) werd bekroond met de zgn. Pulitzer prijs, als de journalist die het best de internationale conferenties telegraphisch weet te verslaan. (New York, (AP) 6.5).

TER DOOD GEBRACHT.

In Spanje zijn drie jongemannen van resp. 21, 23 en 25 jaar ter dood gebracht wegens een aanval op de spoorwegen. (Madrid, (AP) 5.5).

NOG EEN PRIJSWINNAAR.

De fotograaf die een foto wist te nemen van een vrouw die in de doodsangst uit het Winecoff hotel sprong werd bekroond als de beste nieuwsfotograaf. (Amerikaanse smaak. — Red.) (New York. (AP) 6.5).

KESSELRING.

Veldmaarschalk Kesselring werd door de krijgsraad ter dood veroordeeld.

De Duitse commandant werd veroordeeld wegens misdaden gepleegd tegen de burgerbevolking. Hij zal doodgeschoten moeten worden. „Hij nam de verantwoording op zich" zei hij. Over de duizend burgers waaronder ook schoolkinderen werden door hem gedood. (Venetië, (AP) 6.5).

SPIONNEN.

De Russische pers weet te vertellen, dat verschillende geheime Amerikaanse en Britse agenten in burgerkleren in Turkije rondgaan, ze werken er als zakenlieden. (Moskou, (AP) 6.5).

CLAY OVER DE BOEREN.

De Amerikaanse commandant in Stuttgart klaagt over de tegenstand van de boeren om het gebrek aan voedsel in Duitsland te helpen oplossen. (Stuttgart, (AP) 6.5).

PALESTINA.

In het Noorden van Palestina houdt men een klopjacht op de gevangenen, die uit de beroemde Acre gevangenis zijn ontsnapt. De gevangenis werd door de ondergrondse beweging overvallen. Men gebruikte machinegeweer en bommen. Een Arabier en vier Joden vonden de dood. 19 Van 251 ontsnapten werden weer gegrepen (Jerusalem, (AP) 5.5).

RUSSISCHE PERS.

De Russische pers valt Marshall aan als zou hij in zijn rede voor de radio over **de conferentie van Moskou niet de waarheid gezegd hebben,** ook wordt het lid van de Noordamerikaanse delegatie Forster aangevallen. Hij stelt de Sovjet delegatie in vals licht meent de Iszestia (Moskou, (AP) 5.5).

PRESIDENT ALEMAN.

De President Aleman bracht een bezoek aan de West Point Academie. Er werd een lunch ter zijner eer aangeboden. De President bood een Mexicaanse vlag aan (West Point, (AP) 5.5).

WERELD POLITIE.

Deze week zal de veiligheidsraad het debat beginnen over de wereld-politie (Lake Success, (AP) 5.5).

PALERMO INCIDENT.

Het aantal doden, die vielen bij het incident op de eerste Mei is nu gestegen tot tien. Er stierf een jonge boer van twintig jaar. De politie zoekt **nog steeds naar de** mannen die de optocht met machine geweer bestookten.

Er vielen onmiddellijk zes doden later bleken er zestien gewonden te zijn. De daders zijn in het gebergte gevlucht (Rome, (AP) 5.5).

MOLOTOV.

In een speech op het Kremlin aan een diner van zes honderd personen bij gelegenheid van de Mei-feesten, moet Molotov gezegd hebben, dat de Sovjet Unie vooruitgaat ondanks de geest van slechtheid en de intriges van de vijanden van het communisme. Molotov wenste Stalin, die ook aanwezig was, goede gezondheid en nog sterkte voor vele jaren en succes in het tweede jaar van het vijf jaren plan. Hij sprak van „onze dierbare en grote kameraad Stalin" (Moskou (AP) 5.5).

ALESSIA LE CLERC.

In Rome had de zaligverklaring plaats van Alessia le Clerc. Onder de vele pelgrims, die voor de plechtigheden naar Rome waren gekomen, bevonden zich ook Hollanders (Rome, (AP) 5.5).

TELEGRAM VOOR MINISTER BEEL.

Het secretariaat van de gemeenschappelijke actie der Nederlandse Vrouwen, zond een telegram aan Minister Beel die zich momenteel in Indië bevindt, bevattende het verzoek tot spoedige terugkeer van de geïnterneerden op Java (Aneta, 4.5).

het nieuws van vandaag

Het nieuws van vandaag moet eigenlijk nieuws zijn van drie dagen. Het spijt ons echter dat de buit van drie dagen wereldnieuws niet erg groot is. Het is wel een opvallend feit, dat Ramadier een votum van vertrouwen kreeg in Frankrijk, doch velen zullen maar zo gestemd hebben, omdat ze niet wisten wat anders te doen. Ramadier heeft moed gekregen en zette de communisten het kabinet uit, dat is de eerste wijziging in een kabinet in de nieuwe republiek en zo gezien is het wel merkwaardig, dat bij deze wijziging de communisten het zijn, die er uitgesmeten werden.

Het is mogelijk, dat er nog meer ruzie komt onderling, doch de dreiging van de communisten waarvan niemand weet hoe ze zullen handelen en het gevaar van de Gaulle's nieuwe partij zijn natuurlijk van invloed op de politiek van Frankrijk.

In Indië is er meer nieuws. U hebt het dezer dagen reeds gehoord door de radio?

Er is dan een nieuwe staat voorgesteld en wel Soenda met de hoofdstad Bandoeng. Er schijnt wel angst te bestaan, want er komen zulke dikke woorden los. De nieuwe president heet „knecht van Holland", het volk zou bang zijn en een republikijn noemt het nieuws over de gevechten „een erg late April mop."

Niet slecht gekozen zulk een terminologie voor een minister van propaganda.

Het leven kan in Indië nog moeilijk worden. Moeilijk is het er voor hen die nu nog in de kampen zitten nu twee jaar na de oorlog. Er ging een telegram van de Nederlandse vrouwen naar Minister Beel in Indië verblijvend, om die mensen toch naar huis te laten gaan. Als het mogelijk is zal het nu wel gebeuren. Intussen zijn de laatste Jappen Zondag naar huis vertrokken.

Duitslands schande blijft vastgelegd voor altijd, nu ook de commandant van hun troepen in Italië ter dood veroordeeld moest worden van wege misdaden gepleegd tegen de burgerbevolking. Schande voor een leger, schande voor het volk.

De grote boot de „Indrapoera" vertrok weer vol soldaten naar Indië. Nederland dat zelf zucht onder de lasten van de oorlog moeten millioenen uitgeven voor de rust in Indië.

H. M. de Koningin sprak in Haar rede over de noodzakelijke eenheid. Voor de eenheid is nodig, dat men het goed dat een ander doet respecteert. O. heren staten.

De optocht, die bij Palermo beschoten werd, houdt Italië bezig, het is niet een of ander incident geweest waarbij de politie moest ingrijpen, doch een groep personen, die later in het gebergte vluchtte heeft deze misdaad gepleegd.

'Wat voor soort heethoofden het zijn is nog niet duidelijk, men meent er nu één te pakken te hebben volgens de allerlaatste telegrammen.

In Palestina gaat de wanorde door: een gevangenis werd overvallen en de gevangenen maakten van de hun aangeboden gelegenheid gebruik om de benen te nemen.

In Lake Success zal een commissie tot onderzoek worden ingesteld waarin ook Nederland zitting zal hebben. Dit is nog geen feit doch een voorspelling van de journalisten.

HOE IS DIT MOGELIJK?

Een slangenbezweerder of een bevroren stuk touw?

H. M. KONINGIN WILHELMINA SPREEKT.

Een Aneta-telegram van 4 Mei luidt:

Gisteren vonden overal in Nederland herdenkingen plaats van de gevallenen tijdens de tweede wereldoorlog en de Duitse bezetting. H. M. Koningin Wilhelmina hield een rede tijdens een plechtigheid op de begraafplaats Woeste Hoeve, tussen Apeldoorn en Arnhem. In Haar rede wees Koningin Wilhelmina op de noodzakelijkheid voor de gehele bevolking, om het doel van de gevallen strijders voor ogen te houden en na te volgen nl. **vernieuwing van het volksbestaan.** Zij wees ook op de grote vooruitgang in industrie, havenwerken, **mijnen, landbouw** en veeteelt, tegenover de moeilijkheden als woningtekort, kledingtekort, voedselschaarste enz. enz.

De Koningin zeide: „Zoekt wat U samenbindt op geestelijk gebied, want al denkt gij verschillend, toch kunt gij samenwerken voor het gemeenschappelijk doel, met eerbiediging van elkanders aard. **Laat ons op deze dag de gevallenen beloven voor**waarts te gaan en te werken, ieder op de plaats waar hij gesteld staat, aan de vernieuwing van ons vaderland." (Aneta, 4.5).

DE LAATSTE JAPANNER.

Op enkele oorlogsmisdadigers en officieren na hebben nu alle Jappen Java verlaten, nadat Zondage het laatste contingent uit Batavia vertrok. (Batavia, Aneta, 5.5).

DE GEMEENTE RAAD HEEFT MOEILIJKHEDEN.

De republikeinse gemeenteraad van Batavia nam Zondag een resolutie aan om de Nederlandse autoriteiten te verzoeken, onmiddellijk voorzieningen te treffen naar artikel één van de overeenkomst van Linggadjatie. Men verzoekt, dat de Nederlandse autoriteiten het de facto regeren over Java Madoera en Sumatra zullen erkennen. (Batavia, Aneta, 5.5).

MINISTER BIJEEN.

In Brussel kwamen de ministers van Nederland, België en Luxemburg bijeen. (Aneta, 6.5).

SPAAK

Premier van België, heeft bezoek van Nederlandse en Luxemburgse Ministers.

Ramp Simon Bolivar

JAN KLOOSTERBOER HAD VERRE EN MACHTIGE RELATIES.

Op de valreep gegrepen.

„Het Parool" schrijft over het ramp van Simon Bolivar:

De N.S.B.-er Jan Kloosterboer uit Pancras, die reeds vóór het uitbreken van de oorlog voor de Duitsers werkte, in Mei 1945 werd gearresteerd, doch uit de gevangenis in Scheveningen ontsnapte en op het nippertje nog in Oostende kon worden gepakt, blijkt over wel zeer goede relaties te hebben beschikt. **Want de President van Argentinië zelf, Juan Peron, had alles in het werk gesteld om hem naar Zuid-Amerika te halen.**

„Barre Jan" — zo wordt hij in de kop van Noord-Holland genoemd — heeft heel wat op zijn kerfstok. Hij wordt er van verdacht de hand te hebben gehad in het tot zinken brengen van tal van Geallieerde en Nederlandse schepen in de periode September 1939 tot Mei 1940. Zo heeft hij **vermoedelijk ook de ondergang van de „Simon Bolivar" in November 1940 op zijn geweten.**

Wel is waar heeft de Raad oorzaak van de ramp aangenomen, dat het schip op een magnetische mijn is gelopen, maar de Raad deed deze uitspraak in voor de Scheepvaart later als bezettingstijd en een volledig en objectief onderzoek was toen uiteraard niet mogelijk. In ieder geval staat vast, dat de Nederlandse justitie in het voorjaar van 1940 voldoende aanwijzingen had om Kloosterboer te arresteren. Zijn zaak is echter nooit voorgekomen, want toen de Duitsers ons land overweldigden, werd Kloosterboer terstond op vrije voeten gesteld. Sedertdient heeft hij den bezetter ijverig verder geholpen en als leverancier voor de Wehrmacht — hij was groothandelaar in aardappelen — verdiende hij aan den vijand een slordig half millioen.

Hij werd weer opgepakt na de bevrijding, opgesloten te Scheveningen, doch in Januari 1946 wist hij te ontvluchten. Sedertdien hoorde men niets van hem, tot enkele weken geleden het bericht kwam, dat hij opnieuw was gegrepen en wel in Oostende, toen hij juist op het punt stond met een schip naar Zuid-Amerika te vertrekken. Kloosterboer had zich een pseudoniem aangemeten en noemde zich Van den Maagdenburg. Zijn papieren schenen in orde, maar een inspecteur van politie uit Breda, gewaarschuwd door de Belgische justitie, slaagde er in hem te ontmaskeren. En Kloosterboer viel door de mand.

Uit zijn verklaringen is gebleken, dat de Argentijnse dictator Juan Péron zich persoonlijk voor Kloosterboer interesseerde.

Een broer van „Barre Jan" woont nl. in Argentinië en hij heeft het klaar gespeeld, dat Jan de beschikking kreeg over alle nodige papieren. En niet alleen hij, doch zijn gehele familie. Wel is waar protesteerde de Argentijnse consul-generaal in Nederland tegen de opdracht dezen N.S.B.-er te helpen, maar de visa kwamen toch in orde.

Kloosterboer zelf zat ondertussen in België en daar kwam hij in contact met den eigenaar van een schip, dat aanvankelijk had toebehoord aan een reder te Oostende en dat tot mijnenveger was omgebouwd. Kloosterboer kocht dit schip, maar de Belgische gendarmes vertrouwden het zaakje niet en arresteerden „Van den Maagdenburg".

Het is de fiscale dienst van de Alkmaarse PRA geweest, die zich in het biezonder verdienstelijk heeft gemaakt in deze zaak. Het onderzoek leidde o.m. naar het kantoor van den advocaat van „Barre Jan", die aanvankelijk geen inlichtingen wenste te geven en zich meer speciaal tegen huiszoeking verzette. Uiteraard wordt het onderzoek, dat nog zal moeten uitwijzen, wie Kloosterboer bij zijn ontsnappingspoging behulpzaam zijn geweest, krachtig voortgezet.

Onze correspondent in Nederland schrijft nog:

„Wel wil ik nog even de aandacht vestigen op een onjuistheid van het vet gedrukte. De „Simon Bolivar" is nl. op 18 November 1939 ten onder gegaan. Ik heb bij het hoofdkantoor van de K.N.S.M. nog geïnformeerd of men terzake van deze berichten enig commentaar heeft, waarbij ik naar den Chef van de Nautische afdeling werd verwezen.

Deze verklaarde weinig over deze zaak te kunnen zeggen, doch met belangstelling de verdere ontwikkeling van deze quaestie gade te slaan. Wij waren het over eens dat er van verraad in die zin, dat Kloosterboer bv. vertrektijd of route van het schip zou hebben medegedeeld, geen sprake kon zijn, aangezien deze tenslotte geen geheim waren. Misschien is er sprake van, dat er lading of passagiers aan boord waren, welke later voor de Duitsers gevaar zouden hebben kunnen opgeleverd. Denk bv. aan materiaal voor de verdediging van Curaçao. Dit zijn natuurlijk slechts gissingen en eerst de resultaten van het onderzoek zullen nader licht op de zaak kunnen werpen."

PALESTINA QUAESTIE.

Volgens de A.P.-correspondent John Parris is de Amerikaanse regering van plan op de Palestina vergadering voor te stellen een commissie tot onderzoek in te stellen inzake Palestina. Het moet een neutraal comité zijn, waarin de vijf grootste landen geen vertegenwoordiging zullen hebben. Er wordt verwacht dat dit voorstel er door zal komen. (Lake Success, (AP) 6.5).

NEDERLAND IN DE COMMISSIE VAN ONDERZOEK?

Welingelichte kringen in Lake Success zeiden, dat er een suggestie is gedaan om naast Tsjechoslowakije en Canada, Peru, Uraguay, Zweden en Iran, ook Nederland te benoemen in de commissie tot onderzoek, daar het comité zal samengesteld worden uit landen, die niet direct met de Palestina-quaestie te maken hebben hoopt men dat het voor de wereldopinie meer gewicht in de schaal zal leggen, als deze commissie de eindconclusie bekend zal maken. (Lake Success, (AP) 6.5).

NEGEN PRIESTERS.

Uit Athene meldt men, dat gedurende de guerilla-oorlog gedurende de laatste **2 maanden** er negens priesters zijn vermoord. (Athene, (AP) 6.5).

CURAÇAO

NATIONALE DAGEN.

De nationale dagen zijn voorbij en niemand zal ontkennen, dat ze zeer rustig voorbij zijn gegaan. De dag der doden werd het vorig jaar nog enigszins ernstig herdacht, we denken bv. aan de dodenherdenking op de Thomas-club, dit jaar was er niets. (De J.P.F. had feestvreugde tot diep in de nacht, men danste en scheen vergeten).

Maandag, dat is gisteren, was een dag waarbij men sloot, kantoren waren dicht, winkels dicht ofschoon niet alle, vooral levensmiddelen winkels, die niet tijdig gewaarschuwd waren, bleven toch maar open. Een mens moet eten, niet waar?

Overigens was er vrijwel niets te doen. In de avond kwam er een soiree op de Awasa en de Curom gaf ons een rede van Overste Suermondt, op initiatief dan nog menen we van de Oranje vereniging „Curaçao", terwijl daarna een klankbeeld gegeven werd „Wij waren getuige".

Twee jaar gingen voorbij en we zijn alles reeds vergeten, de droefheid om de doden, de rouw om die vielen en de weldaad van de vrede?

In de kerken waren diensten en klonk het Te Deum van Ambrosius. In tempel op het Wilhelminaplein was de dienst pas Maandag. Hierbij was officiële erkenning ook van Gouvernementszijde.

Er hingen vlaggen, op het Brionplein waren de gebruikelijke versiering geplaatst. (Een heel bekende scheepvaartmaatschappij aan wie we vroegen om het aantal oorlogsslachtoffers, zou dat eerst eens na moeten kijken, daarop kon men ons zo ineens geen antwoord geven).

Om drie uur kwam de touristenboot de „Stella Polaris" voor de haven.

3 Mei
Bidt voor de overledenen.

ANETA.

Het is me toch een lijdensgeschiedenis met Aneta. Het gouvernement had voor Aneta een 5000 gulden op de begroting 1948 geplaatst, doch de Statenleden zijn er tegen.

Tijdens de persconferentie met de parlementaire commissie hebben we nog eens benadrukt, van hoe groot gewicht het is dat de nieuwsvoorziening uit Nederland goed is, we gingen er verder op in en vroegen een „op de West afgestemde nieuwsvoorziening". Een bericht dat de burgemeester van Wildervank is overgeplaatst naar Appingedam heeft geen belangstelling, ook niet de ziekte van een of andere Professor (en ondanks de interruptie van de voorzitter Kropman, moesten we vasthouden, dat óók zelfs ziekte van Profs. als De Zwaan en Logemann niet veel interesse zal hebben bij de lezers). Intussen kregen we wekelijks een aantal kranten uit Nederland via het gouvernement, waarvoor we zeer erkentelijk zijn, er is ook nog een gouvernementspersdienst, waarvan we bv. de speechen ontvingen in de dagen van het Linggadjati-debat.

De nachtuitzending, die we ontvangen via de radiodienst is van veel nut. Onze andere nieuwsbureaux als de Associated Press, de Newc. en onze foto agentschappen geven natuurlijk maar betrekkelijk weinig over Nederland. We prijzen ons gelukkig verschillende goede correspondenten in Nederland te bezitten zoals Dokter Hartog, de heer Fraiture van „de Gelderlander", en verschillende anderen, wier bescheidenheid ons belet hun namen bekend te maken. Tenslotte is er nog de drukke aanvraag om ruilabonnementen, wat onmiddellijk na de oorlog weer begon.

De quaestie wordt dus van onze kant wel bekeken en van redactiewege zal men er op uit zijn zo goed mogelijk nieuws over Nederland te verschaffen.

De Aneta is een middel, maar dan één tussen velen, nu is het zo, dat we de telegrammen in het Engels ontvangen via New York. De nachtdienst via de radiodienst is natuurlijk sneller (een voorbeeld hiervan is dat Aneta ons pas twee dagen na datum de begrafenis van Boy Ecury meldde).

Naast de krant is er nu reeds gegroeid de PCJ, waar veel naar geluisterd wordt en een nieuwe poging om snel nieuws over Nederland te verspreiden zagen we in de extra West editie voor van de „Rotterdammer". Er is Profilti-nieuws. Misschien is er door overleg nog wat te bereiken, indien Aneta directer nieuws kan geven.

REINIGINGSDIENST.

Deze tak van dienst heeft nog al veel critiek te verduren. In het weekblad „La Union" verschenen er bv. nog al sterke klachten over.

Het schijnt, dat de dienst (niet de reiniging der straten, doch de afhaal dienst) te kampen heeft met gebrek aan personeel, of gebrek aan wagens, om alles regelmatig af te werken.

De stad moet natuurlijk in wijken verdeeld worden, die schematisch bezocht worden tot het afhalen van vuil, dit schijnt nu onregelmatig te geschieden met als gevolg, dat er langs de straten volle afvalemmers blijven prijken, die door de honden nog eens worden onderzocht.

Een regeling waarbij het verboden zou zijn dergelijk vuilnisvaten buiten te zetten op bepaalde uren, zou nu geen zin hebben, daar juist het afhalen niet op vaste uren geschied. De wagens zelfs moeten ook beter gereinigd worden van binnen, daar het nu niet bepaald een taak van de reinigingsdienst is om met wagens rond te rijden, waarin veel ongedierte zit.

De Staten (in hun taak van gemeenteraad voor Willemstad) spreken er over om het voorlopig verslag op de begroting voor het gebiedsdeel en vragen de dienst van openbare werken maar naar openbare gezondheidsdienst over te brengen. Waarom deze overbrenging een verbetering zou zijn is ons niet ineens duidelijk. Het begrotingsdebat zal ons daarover misschien licht verschaffen.

CARAIBISCHE COMMISSIE.

De Landen van de Caraïbische Zee naar internationale conferenties

De nieuwsdienst van de Caraïbische Commissie vertelt ons, dat de heer Descartes van Porto Rico is benoemd als lid van de Noordamerikaanse vertegenwoordiging op de internationale conferentie te Génève. Men ziet hier in een vervulling van de wens van de Caraïbische Commissie uitgedrukt op het Congres gehouden te St. Thomas in Maart 1946, om de landen van de Caraïbische Zee ook te vertegenwoordigen op internationale congressen in vervulling gaan. Curaçao was alreeds vertegenwoordigd op het congres van San Francisco in den persoon van den heer J. H. Sprockel, vroeger vroegen we vertegenwoordiging op de internationale arbeidersconferentie en benoemde men de heren Vromans en Lim Apo als vertegenwoordigers op de conferentie te Philadelphia. Curaçao is nu niet in Génève vertegenwoordigd, ofschoon aan de zeer uitgebreide delegatie

die in Nederland naar Génève stond, zond ook verschillende ambtenaren van het Departement van Overzeese Gebiedsdelen, zijn toegevoegd, zodat op die wijze Curaçao een vertegenwoordiging vindt.

CONCERT WILLY OOSTERLEN EN ZIJN ORKEST TE SUFFISANT.

Om half negen werd het Surikest ingeleid door den heer A. Leuden, voorzitter van de Dorps commissie. Hierna opende het Orkest de avond met het Surinaams Volkslied. Het orkest onder leiding van den heer Oosterlen en als pianiste Mevr. W. Sorensen voerde op voortreffelijke wijze stukken van Beethoven, Schubert en Haydn uit.

Het zangnummer „Margueretie" door Mevr. Gardeslen, aan de piano begeleid door Mevr. Sorensen oogstte een langdurig applaus, waardoor de zangeres genoodzaakt was nogmaals voor het voetlicht te verschijnen.

De saxophoonnummers van den heer Amres met piano begeleiding van den heer Palm vie'en ook zeer in de smaak.

De heer Louis Loth, die werd aangekondigd als de Surinaamse Bing Crosby oogstte geweldig applaus met zijn zangnummers.

Tijdens de pauze werd er gecol'ecteerd voor de Oorlogsveteranen in Suriname.

Onder de gasten merkten wij op den heer van Wees van de C.P.I.M. bestuursleden van de Alg. Sur. Vereniging J.P.F. en de Sur. Kath. Kring „St. Aloysius".

De kroon op het werk was een viool Solo van den heer Oosterlen, waarna het Wilhelmus ten gehore gebracht werd en ieder hoogst voldaan huiswaarts keerde.

SIEM BOSMA.

Gedachtig aan het woord der leden van de parlementaire commissie dat Curaçao zo weinig cultuur bezit, was het wel dubbel jammer, dat niet méér personen de declamatieavond van de heer Siem Bosma hebben meegemaakt, die van wege de Onderwijzers vereniging „Don Bosco" gisteren avond in de zaal van Brion gegeven werd. De nog jonge declamator heeft nog jeugdig élan en durft veel aan.

Na een enkele greep uit de verzet- en de bevrijdingslitteratuur, gaf hij ons een novelle over een invalide, die aangrijpend werd weergegeven.

Een parodie als die van Juf Dieckema kan men slechts begrijpen als men iets weet van senjorita Lecina, en ook de snelheid bij kan houden waarmee die onbegrijpelijk Friese plaatsnamen werden uitgesproken.

In het eerste bedrijf van de Lucifer, deed de declamator „het zwaarste van zijn avond" genoemd zagen, we hoe de jalouzie sterker was, als wel de schoonheidsontering over het paradijs en de bewoners ervan.

De declamator werd gehandicapt door een defect in de verlichting, dit had verholpen kunnen worden door de verlichting in de zaal aan te laten.

Siem Bosma's élan en durf moet geprezen worden, we wensen hem succes in zijn carrière.

EERSTE HEILIGE COMMUNIE-FEESTEN.

Zondag jl. hadden op Soto en San Willibrordo de eerste Heilige Communie-feesten plaats.

OVERSTE SUERMONDT.

Naar men ons mededeelt, zal Overste Suermondt ons gebiedsdeel verlaten. Zoals wij onlangs reeds mededeelden, zal hij door den op Curaçao bekenden Overste Verstraelen vervangen worden.

CURAÇAO-VERSLAG.

In de afgelopen week vroegen wij aandacht voor de statistiek op Curaçao in verband met de vele desiderata daarover door de Professoren Goudriaan en Dresden in hun Welvaartsrapport vastgelegd. Het Gouvernement stelde uitbreiding voor van deze tak van dienst en ook de Staten zijn het in deze eens met het Bestuur. Deze desiderata kunnen dus in vervulling gaan en een volgend Curaçao-verslag zal in het tweede deel ons meer statistieken geven?

In het jaar 1931 splitste de heer Gronmeyer het Curaçao-verslag en gaf hij ons in het tweede deel de statistiek. Het verslag over 1946 is nog niet gereed.

„Een goede statistiek is een voorwaarde voor sociale verzorging", zeggen de Statenleden in hun voorlopig verslag. Het nieuwe jaarlijks verslag zal dus in het tweede deel ook een geweldige uitbreiding ondergaan?

PONTON LEK.

Een ponton van onze brug sloeg lek en zakte door, zodat de andere pontons met moeite de compagnon boven water konden houden. Er werd gepompt en na enkele uren was het weer mogelijk, om Maandag tegen 11 uur het verkeer weer over onze brug te laten rijden. „Geen nieuwe brug wel een nieuwe stad".

ingezonden
buiten verantwoordelijkheid der Redactie

DE WENS DE VADER VAN DE GEDACHTE.

Geachte Redactie,

Mag ik U om enige plaatsruimte vragen in Uw blad voor enkele aantekeningen, naar aanleiding van het artikel, dat onder de titel: „Het Rapport Ellis en het Onderwijs" in de Amigoe van 28 April voorkwam.

Bij doorlezing van de brochure, die de onderwijzersvereniging Don Bosco heeft uitgegeven en die ook tot titel heeft „het Rapport Ellis en het Onderwijs", wordt het weliswaar duidelijk, waarom op de Buitenscholen zo goed als alleen vierderangers en kwekelingen staan, doch er komt een onjuistheid in de brochure voor, waardoor de toestand nog te gunstig voorgesteld wordt.

Op blz. 11 van bovengenoemde brochure staat nl. „Volledigheidshalve moet echter vermeld worden, dat het sinds kort geleden ook mogelijk geworden is, om in de vijf laagste klassen der buitenscholen derderangers te benoemen". Dit nu is volkomen onjuist. Waarschijnlijk is hier weer de wens de vader van de gedachte geweest, want wèl is er ooit sprake geweest van een dusdanige regeling, maar werkelijkheid is het nooit geworden.

Tot de huidige dag geldt dus nog, dat in de laagste 5 klassen van de buitenscholen en de laagste 3 klassen van de lagere scholen in de stad, de wet uitsluitend vierderangers en kwekelingen uitbetaalt.

Vanzelf spreekt, dat zolang er zulk en regeling bestaat, geen sprake kan zijn van een effectieve verbetering van het onderwijs op die scholen.

SPORT

K. S. C.

Baseball: Lucky Strike; — Deportivo Curaçao 9—3.
Voetbal: Dosko — D.B.O. 2—0.
Korfbal: Vite — K.J.M. 1—0.
Bito — J.E.S. 0—0.

C.A.B.

Zondagmiddag hadden er in het Stadion enige wielerwedstrijden plaats, die bij het publiek in de smaak vielen. Er zouden ook de zgn. vijfkampen worden afgenomen, hier kon men echter niet mee klaar komen.

ORANJE BOVEN.

De voetbalwedstrijd Nederland — België, welke wedstrijd te Antwerpen plaats vond, eindigde in een 2—1 overwinning voor Nederland. (Aneta, 5.5).

EEN VREEMD GEVAL.

De Heer en Mevrouw
Henry Da Costa Gomez-Maduro
geven hierbij kennis van het voorgenomen huwelijk van hun dochter
ELAINE
met den Heer
Ir. Adrian van der Kwast

De Heer en Mevrouw
A. van der Kwast - Evertsz
geven hierbij kennis van het voorgenomen huwelijk van hun zoon
ADRIAN
met Mejuffrouw
Elaine Da Costa Gomez

op Donderdag 8 Mei 1947.

Receptie: Scharlooweg No. 77 om 8.30 n.m.

Gelieve deze kennisgeving als een persoonlijke uitnodiging te beschouwen.

Nieuwe Boeken

De kerkgeschiedenis van Ro-er is reeds aan een tweede edi- toe (het is een kapitaal werk, gulden). Het is natuurlijk geen -derboek. Nederland had ne-n nobelprijs winnaars. Ze kre-n een boek met als titel „Ne-rlandse helden van de weten-hap".

Er verschenen wat boeken over -rtre. Dat is nu eenmaal in de -ode. De vijf minuten preken -n Henri de Greeve kwamen -t. Ook een boekje over de be-oegdheid tot het afzetten van -kenen. Gezag moet er zijn, is een vanzelfsprekende -aestie. Hier is het een vraag-uk, daar het handelt over de Protestantse diakenen.

De Bruin schreef in de serie -n het Berchmanianum, waarin -n serie „wetenschappen" be-andeld zullen worden, een boek -er de economie als geesteswe-nschap. Prof. Clevering hield -de over artikel **517 d.** wetboek -n koophandel. We kennen het -tikel niet, het is natuurlijk een -wichtig artikel daar er een ge-le professorale rede aan ge-ijd werd.

Er verscheen een geschiedenis -n de communistische partij, die -chter niet in de handel en al-n maar verkrijgbaar op ver-on van lidmaatschap van de -mmunistische partij. Dat mag -t licht niet zien?

Een boek van en voor de vrouw -dt aldus: „Wat deden de vrouwen met haar kiesrecht?" Het algemeen vrouwenkiesrecht de practijk 1919 — 1940".

Zulk een boek is binnenkort -er Curaçaose dames ook te -rijven? We zijn benieuwd, hoe -t boek zal zijn, bij voorbaat -rijven we in!

Het tweede deel van het boek -n de oud-Minister van den Tempel kwam uit „Nederland in Londen". Iets voor Curaçao, dat zo veel contact mee had en zelfs tweemaal een vertegen-woordiger had zitten.

Eisenhower en Montgomery -gen een boek in de Neder-dse taal, dat is verdiend.

Iemand schreef een studie over -onimo Bosch en Erasmus, -eemde combinatie en gaf het -ek de titel „Tussen duivelsge-of en beeldenstorm". Steur -reef twee boeken over het -esterschap en over de maat-ppij volgens Paus Pius XI.

. Geurtjens, de bekende mis-aris van Nieuw Guinea, -reef een studie „Oost is Oost West is West", waarin hij -emaal niet wil spreken over het -erschil tussen Oost- en West-Indië, doch over Oosterse men-taliteit naar zijn rijke ervaring beschreven. Verrijn Staurts „Geldcrediet en bankwezen" -reeg een zevende druk.

Een mijnheer Zeilinga heeft -n boek geschreven om geen aanvaringen meer te krijgen; dit speciaal iets voor Curaçao in -erband met de aanvaringen van brug. Aanvaringen schijnen -ouwens nog al véél voor te ko-n, want het boek is al aan de -rde druk. Het is dus nog al in -k.

Een vierde druk verscheen er een boek over „Gebak". Wat een lekkerbekken daar in Nederland. Dit boek voor bakkers kost een tientje.

Reeksen boeken zijn er over de was in huis, het verwijderen van vlekken, boeken die wel tot het einde van de wereld altijd geschreven zullen worden, daar vlekken altijd gemaakt worden en de ene huisvrouw nog handiger in het verwijderen wil zijn dan de andere. Het zou voor de schrijfsters jammer zijn als er geen vlekken gemaakt meer zouden worden.

Een rapport van de rijkswaterstaat over dijken tellend 28 blz. kost u maar drie gulden. Misschien dat de bladzijden erg groot zijn. Men stuurde ons het boek nog niet ter recensie.

De dichters waren erg stil. Boutens en Holst kregen herdrukken. Mauve, Jozef Israels, Toorop, Baurer, Troost kregen monographieën.

Alweer verscheen er een boek over het Wilhelmus. De oorlog heeft de mensen de pracht van ons volkslied beter doen verstaan?

Frabicius, Van Schendel, Elsschot, Anne de Vries en Augusta de Wit kregen weer herdrukken.

Uit het Deens vertaalde men het boek „De Rode Aarde". Toen die film naar dat boek op Curaçao draaide, merkten we op, dat de text aangrijpend was. Eerlijk bekend een ondergronds werker, dat hij geen held is, hij moet medoen, doch morgen zou ik maar liever door den melkboer dan door de gestapo gewekt worden. Het boek wordt afgekeurd wegens het goedkeuren van het kwaad.

Er is ook een roman over de Engelandvaarders, doch niet over de Nederlandse, doch over de Scandinavische uitwijkelingen.

Het boek over het Nederlands elftal had een tweede druk. Mevrouw Brom geeft weer boeken uit over reidansen.

Vader Vondel heeft natuurlijk herdrukken.

In Augustus zal een boek verschijnen „Indië roept". De titel is duidelijk; men wil de jongeren warm maken voor Indië.

Einstein kreeg een Nederlands biograaf, terwijl A. M. de Jong twee delen over Bredero's leven gaf, maar dan in romanvorm.

Ook Jacques Schreurs kwam met een roman „Mijn Moeder Elisabeth" (uit de mijnwerkerswereld).

Een nieuw handboek van de militaire wetten van S. J. Smit en H. van der Poel is voor de militairen een aanwinst.

Engels (niet Luc Tournier) en Marx kregen in het Frans een uitgaaf van al hun werken. „The Song of Bernadette" heeft in het Duits reeds de twintigste uitgaaf. Thomas Mann met zijn „Toverberg" kwam reeds tot de 149e uitgave. Ook Zweig wordt veel gelezen.

Voor de Isla-mensen kunnen we tenslotte wijzen op L. Ch. Urens boek: „Petroleum Production Engineering Oil Field Development", dat de derde druk reeds haalde.

Voor de plantkundigen op ons eiland nog twee boeken.

A. Questel schreef over de bloemen van St. Barthélémy en twee geleerden L. en M. Victor.n schreven over hun botanische reizen op Cuba.

Tenslotte is de staatsalmanak uitgekomen en verrijkt met......... „het bestuur van Curaçao". De U.N.O. geeft een weekblad uit. dat per nummer 60 cent kost.

-largers (pohoto) — Meyboom.

Laatste Nieuws

De Keizer van Japan heeft voor de vierde maal een bezoek bij Mac.Arthur gebracht. De onderhandelingen liepen over de invoering van de nieuwe constitutie.

De Russen zeggen, dat het nog al van zelf sprekend is dat de Turkse economie hopeloos zwak is, daar de Turken tijdens de oorlog een veel te groot leger op de been hebben gehouden.

Premier Hoxha van Albanië heeft een eenjaarplan aangekondigd. ((A.P) 6.5).

Curaçao

REDE UITGESPROKEN DOOR DEN KAPITEIN LUITENANT TER ZEE, H. J. SUERMONDT, OUDST AANWEZEND ZEEOFFICIER TE CURAÇAO, VOOR DE CUROM OP 5 MEI 1947.

Aangezocht door het Bestuur der Oranjevereniging rust op mij de zeer vererende taak op heden de dag dat wij de Bevrijding van Nederland herdenken, enkele woorden tot U te spreken.

Heden is het twee jaren geleden dat in een hotel op de Wageningse berg een Duits Generaal zijn handtekening plaatste onder een document waarbij een einde gemaakt werd aan een periode van onderdrukking zoals het Nederlandse Volk zelden of nooit gekend had.

Zeker, de geschiedenis leert ons van meer bevrijdingen. Tachtig jaren lang hebben we moeten strijden om onze onafhankelijkheid te verwerven. Later zijn we ingelijfd geworden in het Franse Keizerrijk en ook toen hebben we onze onafhankelijkheid herkregen, maar ditmaal was het anders het héél anders.

Heel wat beter, machtiger sprekers dan ik, hebben getracht in woorden weer te geven dat alles overheersende gevoel dat ons Nederlanders, waar ter wereld ook, bezielde, overweldigde toen de blijde mare kwam dat we weer vrij waren.

Vrij! De vrijheid, de onafhankelijkheid herkregen. Vrij! Toen, eerst toen beseften we ten volle dat de vele, zware offers gebracht, niet tevergeefs waren gebracht.

En hier, in het Staatsdeel Curaçao gaan daarbij natuurlijk mijn gedachten uit naar een George Maduro, een Boy Ecury en zoveel anderen, zo heel veel anderen, die het hoogste bezit, hun leven gaven, opdat wij Vrij zouden zijn.

Weg die angst voor hen die wij onder de druk der terreur der Moffen wisten.

Weg die angst van hen die daarginds niet durfden spreken of [illegible] ieder ogenblik van de dag en liefst des nachts je huis konden binnenkomen om je weg te sleuren, je over te leveren aan Gestapo, aan S.S. of wat voor tuig ook.

Weg die angst, die onzekerheid of er de volgende dag nog wel eten zou zijn voor je kinderen, die toch wel volmaakt onschuldig waren aan het wereldgebeuren.

Vrij, weer Vrij. Weer onafhankelijk; dat Nederland weer Nederland was, dat je eigen vlag weer van je eigen huis op eigen bodem woei.

Was het dan vreemd dat toen de eerste Canadezen, de eerste Nederlandse troepen binnenkwamen de bevolking uitliep met vlaggen en wimpels en als dol zwaaide en...... dikwijls geen geluid kon uitbrengen omdat de gemoedsaandoening té hevig was dat de stem haar dienst weigerde?

Was het dan vreemd dat toen Hare Majesteit onze geëerbiedigde Koningin, onze eigen Koningin weer eigen bodem betrad het gevoel velen te machtig werd en dikwijls alleen tranen over holle wangen onze Landsvrouwe toonden hoe diep gelukkig wij waren Haar weer in ons midden te hebben, tranen ook van hen die vroeger, vóór de oorlog maar heel lauw of heel weinig voor ons Koningshuis voelden.

Aandoeningen, emoties, ontroeringen worden dikwijls zo gouw vergeten, vooral als het ons daarna weer goed gaat.

Laat ons daarom deze dag herdenken, herdenken ook die alles overheersende vreugde, trots op de gebrachte offers, fier op de herkregen onafhankelijkheid.

LEVE DE KONINGIN, LEVE GROOT-NEDERLAND.

VAN EN VOOR DE VROUW.

KINDEREN!

Ademloos luister ik naar de zacht-strelende tonen van Mozarts wiegelied. Of ik het tafereel voor me zie: een halfdonker vertrek, een kleine wieg, daarovergebogen een Moeder. Haar lippen glimlachen vol innigheid, heel haar wezen drukt liefde uit. Moederweelde!

Kent U ook, als ruw contrast, het volgend tafereel: een knusse, warm-gezellige huiskamer, een jonge vrouw, die verwacht moeder te worden. Inplaats van zich nauwer aan haar echtgenoot te hechten, zoekt zij afleiding in een roes van verstrooiing.

Onder het zenuwachtig roken uit ze deze rauwe kreet: „Waarom moet ik een kind hebben?"

Ik heb me zo veel van mijn leven voorgesteld: uitgaan, dansen, prezier... en nu: een kind."

Als u dan later de kleine gaat zien en op uw tenen loopt, als u dan voorzichtig over dat wiegje gebogen staat, is het dan ook voor U niet een tergend sarcasme, die geborduurde kussentjes met „Welkom baby"?...

Het is helemaal niet mijn bedoeling om hier iets te schrijven over zovele vrouwen, die de heilige naam van „Moeder" niet mogen dragen, of over degenen, die als levensleuze gekozen hebben „Lust zonder last", of over geboortebeperking.

Ik wil hier enkel en alleen iets vragen aan de goede, degelijke Katholieke vrouwen, aan de reine Katholieke meisjes, die het huwelijksleven als een ideaal zien. Houdt toch het Moederschap hoog! Een vrouw is benijdenswaardig gróót wanneer zij haar lichaam weet als een levende wieg voor haar kind! Een vrouw is onbeschrijfelijk schoon wanneer zij haar roeping begrijpt!

Boven elk miniatuur-geluk van de vlinderachtige vrouwen van onze tijd, staat het levenbrengend Geluk van een moeder!

Waaraan zou het toch liggen dat vele moderne meisjes het huwelijk als last aanvoelen? Scheiding van Godsdienst en leven, dát is de oorzaak: Stilaan zijn ze bezig heidens te worden. Misschien gaan ze nog naar de kerk. Maar daarnaast, in het gewoon dagelijks leven zijn die vrouwen niet godsdienstig.

Een Katholieke vrouw heeft een eigen kijk op het huwelijk. Zij neemt als voorbeeld het Huisgezin van Nazareth. Waarom was dáár echte Vreugde?

Hoe zou een huwelijk gelukkig kunen zijn, waar de vrouw geen andere voorbereiding kent dan het uitkiezen van mooie meubels?

Als iemand zegt: „Het gezin is de kern van de maatschappij", dan knikken we allemaal ja. Maar zullen er veel vrouwen zijn, die ook nadenken over de verantwoording van het gezin? Zullen ze denken aan dat oud spreekwoord: „Aan de vruchten kent men de boom?"

Jonge Katholieke meisjes: het leven ligt wijds en schoon voor u open. Welk een rijkdom aan leven heeft God in u gelegd! Het huwelijk zal u tonen, dat offeren gelukkig maakt!

„Morgen" zal uw leven dát zijn wat u „vandaag" er mee doet!

Wat blijft er over voor een huwelijksleven na uw geest vermorst te hebben aan alle mogelijke onbenulligheden? Wat blijft er over als uw ziel aan flarden is gescheurd in uitwendige prikkels? Wat blijft er over voor zo'n huwelijksleven? Onvruchtbaarheid en leegte. Wroeging en walging.

Wat is de taak van een moeder hoog verheven. Is er moeilijker en belangrijker taak denkbaar? In dat kleine, zwakke wezentje, waaraan zij een lichaam heeft gegeven, moet zij een hart vormen, moet zij het verstand in werking brengen.

Alles wat zij heeft, die moeder, stelt ze in het werk om haar kind op te voeden.

De moeder immers, die minder geeft dan „alles" geeft niet genoeg!

Suriname

BRIEF AAN DEN GOUVERNEUR.

De Progressieve Sur. Volkspartij schreef Zaterdag de volgende brief aan de Gouverneur.

Op 3 Februari 1947 richtte de Progressieve Surinaamse Volkspartij tot Uwe Excellentie het verzoek betreffende de wijziging van de regeling tot het toekennen van duurtetoeslag aan het personeel in overheidsdienst volgens het besluit dd. 14 December 1946.

Daar deze duurtetoeslagregeling geen onderscheid maakte tussen ongehuwden en gehuwden tussen gehuwden met één kind met twee kinderen en met meer dan twee kinderen, verzocht de Progressieve Surinaamse Volkspartij om de in vermeld request genoemde redenen, de bovenaangehaalde duurtetoeslagregeling in dier voege te wijzigen, dat aan gehuwden met één kind met twee kinderen en meer dan twee kinderen een successievelijk hoger percentage als duurtetoeslag werd toegekend.

Omdat het Bestuur der P.S.V. tot nu toe geen bericht daaromtrent mocht ontvangen, meent Het Uwer Excellenties welwillende aandacht nogmaals op het betreffende request te moeten richten.

(Suriname).

Nederland

VERSOBERING, VOORAL TOESTAND IN HOLLAND BUITENSHUIS. KOFFIESURROGAAT KOMT IN CAFE'S TERUG. VLEESLOZE DAGEN AANSTAANDE.

Aan theesurrogaat wordt nog niet gedacht.

De directeur-generaal van de voedselvoorziening heeft met de Bedrijfsthoreca, de organisatie van hotel-, restaurant- en cafébedrijven, overleg gepleegd over de wijze van uitvoering der versoberings-maatregelen, welke de regering wil gaan aannemen. Besloten is, dat de koffietoewijzing van de café's zal worden vervangen door koffie-surrogaat; dat het vleesrantsoen der café's kleiner zal worden; dat waarschijnlijk voor alle eetgelegenheden twee vleesloze dagen per week zullen worden ingevoerd en dat de „patates frites" zaken in het vetrantsoen der restaurants. dat in zijn geheel voorlopig ongewijzigd blijft, zullen gaan delen.

De onzekere vooruitzichten ten aanzien van de binnenlandse oogst 1947 en de beperkte hoeveelheid deviezen, welke voor het doen van aankopen in het buitenland beschikbaar is, nopen de overheid tot het zetten van de tering naar de nering. Het georganiseerde hotel-, café- en restaurantbedrijf heeft gelegenheid gekregen deze versoberingspolitiek op voor zijn leden minst schadelijke wijze te helpen regelen. Aan het officiële communiqué over de te verwachten maatregelen is het volgende ontleend:

Koffie.

Het ligt in de bedoeling, het verbruik van koffie sterk te verminderen. Het burgerrantsoen zal belangrijk omlaag gebracht worden en daarbij zal het café-verbruik onvermijdelijk moeten volgen. Men overweegt thans bij een beperking van de koffieverstrekking aan burgers de bestaande toewijzingen te vervangen door gelijke hoeveelheden koffiesurrogaat. Wellicht zal dit reeds geschieden vóór het publiek minder koffie krijgt. Het is nog niet bekend, wanneer de koffie in het café wordt vervangen door surrogaat, dat van uitstekende qualiteit zal zijn. Een verlaging van de melk- en suikertoewijzingen ligt voorlopig niet in de bedoeling.

Thee.

Met de thee staat het er wat gunstiger voor dan met de koffie. Te zijner tijd zal de verhouding tussen de koffiesurrogaat worden vastgesteld. Aan het maken van thee-surrogaat wordt niet gedacht.

Vlees.

In de loop van de zomer zullen de bestaande toewijzingen van 50 gram vlees per warme maaltijd iets verminderd moeten worden. De Regering overweegt voor alle eetgelegenheden, dus ook de broodjeszaken e.d., twee dagen te doen aanwijzen, waarop geen vlees of vleeswaren noch wild of gevogelte mogen worden verstrekt. Deze inrichtingen zijn dan aangewezen op vis of visconserven. Over deze bepalingen zijn de besprekingen nog gaande. Van de zijde der Bedrijfsgroep is er op gewezen, dat deze maatregel niet leidt tot beperking van het vleesverbruik; hoogstens tot een betere verdeling van het verbruik. Het nuttig effect is evenwel, dat het publiek ziet, dat ook het restaurant aan beperking onderhevig is.

Welke dagen vleesloos zullen worden is nog niet bekend, maar de Regering blijkt bereid om de regeling hiervan aan de Bedrijfsgroep over te laten. Dit opent de mogelijkheid om plaatselijke belangen te ontzien. Niet iedere ondernemer kan de dagen op eigen houtje bepalen; de zaak dient plaatselijk te worden geregeld.

Vet.

Omtrent de vetvoorziening der restaurants is nog geen beslissing genomen. Voorlopig blijft zij dus ongewijzigd. Wel is besloten, dat de „patates frites"-bakkers, die in het Zuiden een belangrijke plaats innemen, voortaan ook een vet-toewijzing krijgen welke echter voor een deel, maar niet ten volle, in mindering komt op de bestaande toewijzingen aan de restaurants. Voorlopig valt er niet aan te denken om vettoewijzingen uit te breiden, het wordt daarom billijk geacht, de „patates frites"-winkes te doen de'en in wat er aanwezig is.

WIJCHEN — ABESSINIË EN DE GELDERLANDER-PERS.

Bij Kooymans—Mes in Wijchen worden schoolbanken gemaakt. Ge herinnert u deze wonderlijke meubelen uit vroeger jaren. Ze zijn hard en misschien daardoor juist geëigend de speelzieke jeugd leergierig te maken. Zo heeft Zijne Majesteit Haile Selassie, keizer van Abessinië, er ook over gedacht en hij gaf door middel van zijn keizerlijke regering aan voornoemde firma in Wijchen opdracht een grote hoeveelheid schoolmeubelen te leveren. Hoe kwam Haile Selassie in contact met Wijchen? Door middel van „De Gelderlanderpers"! In Juli 1946 gaven wij een bericht over een Pauselijke opdracht aan Canadese Jezuïeten om Haile Selassie te gaan helpen bij de reorganisatie van het onderwijs-systeem. De Firma Kooymans-Mes kreeg het bericht onder ogen, stelde zich met den Negus in verbinding en kreeg een aanzienlijke bestelling.

Het lied der deviezen is een treurzang; Wijchen helpt er een feestlied van maken!

VRIJWILLIGE CENSUUR.

De films die in Hollywood geproduceerd worden, zijn merendeels van een zelfde vlak gehalte. Hoe is dat mogelijk, terwijl er uit alle delen der aarde uiterst bekwame regisseurs naar de filmstand gekomen zijn; mannen als de Italiaan Frank Capra, de Hongaar Mike Curtis, de Franse René Clair of de Oostenrijker Preminger hebben toch bewezen tot veel meer in staat te zijn dan hun filmproducten uit Hollywood tonen. Hoe komt het, dat zij — en vele andere bekwame kunstenaars — slachtoffer worden van de vervlakking in de Amerikaanse filmindustrie?

Een der hoofdzaken hiervoor is het optreden van het „Hayes-Office" (of sinds enige tijd naar zijn nieuwen president „Johnston-office" genaamd.) Dit bureau, dat ondergebracht is in een pomplus gebouw te Hollywood, herbergt honderden employé's van de meest verschillende organisaties. Op de deuren ziet men bordjes met de namen van vrouwenverenigingen, kerkgenootschappen, universiteiten en anti-alcoholisten. Al deze mensen oefenen een voor-censuur uit op de manuscripten, de costuums enz. van nieuw te produceren films.

Hoewel de leiding van het bureau vooruitstrevend is, moet toch met elk bezwaar van elken vertegenwoordiger rekening gehouden worden, waardoor uiteindelijk een vrij strenge censuur ontstaat, welke zich niet slechts tot costuums e.d. beperkt. Het gevolg is, dat — algemeen genomen — de films uit Hollywood geen gescheiden mannen, succesvolle misdadigers, geen abnormale geestelijke en zielkundige problemen kennen.

Het merkwaardige van het geval is, dat deze censuur door de filmproducenten zelf is ingesteld. Het personeel van het bureau wordt door de gezamenlijke producenten betaald. De motieven zijn zeer nuchter. Vele Amerikaanse groepen hebben hun filmcensuur. De producenten wilden voorkomen, dat hun films verboden zouden worden. Het meest practische was dan ook, om de critici bijeen te brengen en de films vooraf te laten keuren. Het is op het ogenblik dan ook zo, dat geen enkele film gemaakt wordt, voordat het Hayes-Office dit heeft goed gekeurd.

(Weltwoche.)

MENU.

Vrijdag:
- Preisoep.
- Gekookte griet met zure saus. Eierpannekoekjes.

Zaterdag:
- Varkensschijf met worteltjes.
- Beschuit met bessensap.

Zondag:
- Kerrysoep.
- Kalfsfricandeau met stoof-asperges.
- Caramelvla.

Vis met de Vissen.

Een taaie Tegenstander

door

FRANS VAN VENLO.

Soms heb ik medelijden als ik een vis moet steken. Het gaat me niet altijd even goed af. Zo'n arm schepseltje komt dan in vertrouwen dicht bij je, vermoedt niets, en krijgt dan als beloning voor zoveel onbevangenheid een speer door zijn lijf. Laatst was er geen vis te krijgen, dagen lang, en ik dacht er aan toen ik onder water een mooie koffervis tegenkwam. Een onhandige zwemmer, maar een juweeltje van zilver, en een delicatesse aan tafel. Een stoot en hij zat er aan. Ik had er werkelijk mee te doen.

Maar kom aan! Niet sentimenteel worden, de mens moet ook eten, en daar zijn de beesten voor. Er moet gejaagd worden. U zult niet licht raden, wat bij het jagen onze beste hulp is. Dat is het stel zwemvinnen. André en ik hebben allebei rubber verlengstukken aan onze voeten. Het zijn zware gevaartes, ze wegen liefst een kilo de twee. De eerste keer heb je er niets dan last van, je weet er geen weg mee, en ze lijken dan meer op loden schoenen dan op hulpmiddelen om beter te zwemmen. Bovendien knellen ze nog, en eisen een heel andere spierwerking zodat je op het nippertje na de krampen in je dijen krijgt. Ben je eenmaal aan gewend, dan laat je ze niet meer uit.

Je zwemt er veel vlugger mee. En toch is daarin nog niet het grootste voordeel gelegen. Ze stellen je in staat met minimale lichaamsbewegingen vooruit te komen, en dat is een uitkomst! Onder water zwemmen we niet meer: met handen en voeten, maar alleen door met de benen een crowl-beweging te maken. De vissen worden nu niet meer afgeschrikt door een wezen, dat armen en benen vervaarlijk uitslaat ze bemerken pas heel laat, dat je ze nadert. Ook kun je met vinnen aan door nauwe speleten van een koralenbos, en je kunt over de koralen heen zwemmen als er maar een voet hoog water boven staat. In een woord een pracht uitvinding.

Niet het minste medelijden had ik met een reuzen jacupéper, waarmee we in de buurt van Santa Barbara slaags raakten. Hij heeft de eer zich genoemd te zien naar een vooraanstaande heer uit de oude Curaçaose tijd: Jacob Evertsz. Deze twee moeilijke woorden verbasterden tot Jacob-Peper, en later tot Jacupéper.

Aan deze taalkundige biezonderheid dacht ik geenszins, toen ik na een vrij vermoeiende tocht uit zee wilde gaan, en nog op het laatste momentje even omkeek, en me daar de grove kop met reuzenmuil van meneer Evertsz zag staan. Vlak achter me, en naar me toe gericht. Hij mag nog geen meter groot geweest zijn, maar hij was breed en robuust, één bonk kracht. Hij stond roerloos stil, alleen zijn vinnen bewogen langzaam. Met zijn uitpuilende ogen keek hij me strak aan. Zijn brede bek met omgekrulde mondhoeken maakten zijn uiterlijk nu juist niet vriendelijk. Het was alsof hij me toesnauwde: Indringer, wat doe je hier!

Ik draaide me om, en hield mijn harpoen naar voren. Dat stond hem niet aan, en hij vluchtte weg in een koralenhol. De bodem daar is bedekt met verschillende lagen koralen bladeren, en dat zo grillig, dat je iedere meter voor verrassingen komt te staan. Hoe dik die laag is, kun je niet nagaan. Loer je even door die vele gaten en spleten, dan ontwaar je een onveilig labyrint, waar het donker is, en wie weet hoeveel vissen en slangen leven.

Mijn jacupeper was verdwenen. Het eerst wat ik deed was de plaats goed opnemen, en toen mijn grote broer halen. André was op dat ogenblik zo ver van me weg, dat ik hem met een schreeuw niet bereiken kon. Nauwelijks verneemt hij wat er gaande is, of hij komt full speed aangezwommen. Ik ga vootop en zoek. Al heel gauw vind ik mijn vijand. Uit een tunnel van rabarberkoraal-bladen steekt een brede grauwkleurig kop. André inspecteert zijn harpoen, en we gaan samen naar beneden. Ik blijf iets opzij en achter hem met de harpoen vooruit, om op alles berekend te zijn. Met de zekerheid en de kalmte van een vakman trekt André zich langzaam aan een uitstekende koraaltak naar beneden. Hij neemt de situatie op, ziet nauwkeurig toe waar hij hem het beste kan treffen, en trekt zijn arm naar achter. Het dier staat som verwonderd, en verroert zich bijna niet. Rang! Die is raak, Een wolk van opgestoven zand. André wordt met geweld tegen de koralen gedrukt en houdt de strak gespannen staaldraad krampachtig vast. De draad trilt. Ik ben bang, dat hij het niet zal houden, het beest is te groot. Maar zijn aanvaller is taai, en geeft de moed niet op. Ik zie geen vis, en André ook niet, wel zie ik aan de draad, dat er een dier met gigantische kracht rukt om los te komen. Dan opeens: knap! De draad verdwijnt, en André blijft alleen, met een harpoen-stok in de hand, en komt boven. De jacupeper is er met staaldraad en harpoenpunt vandoor.

Onmiddellijk verlaat ik mijn collega. Hij weet wel wat ik ga doen. Tussen de chaos van koraalbrokstukken zie ik belletjes opstijgen, en duidelijk hoor ik een knorrend geluid van dezelfde richting uit. Gauw er achter aan. De luchtbelletjes houden op. Nu voorzichtig zijn, oppassen is de boodschap, want een losgerukte vis is niet mak. Ik zoek en spied in alle holen. Ik houd me vast aan takken en rotspunten en kijk, met mijn harpoen recht voor me uit, of er zich nergens iets beweegt. Ja! Ik heb hem, daar staat ie, loodrecht onder mij. Ik zie zijn grof gestreepte rug; en de vinnen bewegen. Wat een stoïsch beest om daar nu als een standbeeld te blijven staan. En wat gebeurt er nu? De jachtkoorts grijpt ook mij aan, en niet zo'n klein beetje. Mij harpoen is al in geen weken aangepunt, en is niet geschikt voor een beest van dit formaat; ik zal hem zeker niet kunnen houden met een vaste punt, als het met een losse punt al zo'n karwei is. Maar wat doe je in koorts. Ik neem flink adem, duik erheen, en stoot met alle kracht op het beest. Ik kom niet eens door die olifantshuid heen! Stommerik dat ik ben. En de jacupeper is er vandoor. Ik kom boven. André heeft mijn actie gezien en foetert van jewelste. Een pracht kans verspeeld! En nu is hij weg! Waarom ik dat nu gedaan heb! Tja, collega, jachtkoorts, en het is gebeurd.

We horen geknor! Ik zie belletjes en ben al weg. Ik zoek en zoek, en vind hem weer. Ik sein André triomfantelijk, dat ik hem weer „heb". Hij blijkt niets banger geworden te zijn. Ik zwem een beetje rond in de buurt, en hij gaat er niet vandoor. Even de plaats goed opnemen, want je verdwaalt in een sprookjeswereld gemakkelijk, en dan naar André.

Ik vergat te vertellen, dat iets verder waar André de vis gestoken had, de staaldraad was blijven haken in een nauwe spleet. Het beest was eerst losgerukt van de harpoen, en toen de draad vast bleef zitten had hij met rukken ook nog de driehoekige punt uit zijn lijf weten los te wringen. André is nu bezig de draad los te krijgen. Eenvoudig is dat niet. Hij is een eind meegespeelt in een nauw toelopend gangetje; en we kunnen niet zien hoe de draad vast zit. Om beurten dalen we af, kruipen in het hol, wroeten met de hand in het onbekende, rukken en frommelen. Ik grijp niet erg graag in het duister, liever zie ik wat ik doe, vooral onder water, maar het ding móét los, en ik heb nog wat goed te maken. Ten koste van veel schrammen op rug, armen en handen hebben we succes. Terwijl André nu de draad zo vast maakt, dat hij niet meer los kan, ga ik vast mijn jacupeper opzoeken. Als we er samen zijn, begint de derde aanval. We gaan weer beiden onder, heel langzaam, en zonder veel bewegingen te maken. Het beest wordt onrustig, maar verlaat zijn schuilhoek niet. Rang! raak. André wordt een stuk meegetrokken, maar zet zich schrap; een taai bliksempje! Dan opeens houdt de spannende film op. André zwemt doodgewoon naar boven, met harpoen, met staaldraad, en met een punt aan de draad. De zaak is duidelijk, kijk maar naar die punt. Het is een zwaar metalen punt, zo geconstrueerd, dat hij in de vis dwars gaat zitten. De jacupeper heeft zo hard gerukt, dat de punt als een stukje blik omgebogen is. Dat hebben we nog nooit meegemaakt.

Wat jammer, wat jammer! We gaan natuurlijk weer op zoek. Heel de omgeving speuren we af. Geen hol of gaatje, of we hebben er in geloerd. Vijf zes keer naar dezelfde plaats. Tevergeefs. Meneer Peper vindt drie keer welletjes, en ik kan hem geen ongelijk geven Hij heeft zich zeker in en der diepere verblijven teruggetrokken, zonder te zuchten en zonder mopperen.

Na elkaar de nodige malen betuigd te hebben dat het toch reuze jammer is, geven we de hoop op. We gaan eruit, en dat is maar goed ook. Want beiden zijn we zo moe als een hond. Buiten water bezien we mekaar eens. De Jacupeper heeft twee of drie lidtekens van dit avontuur overgehouden, maar wij zitten vol. We komen wel echt van een slagveld terug!

En nog een keer zeggen we tegen elkaar: Verdraaid, wat jammer, wat jammer, dat we dezen knaap niet meester hebben kunnen worden.

Is vliegen gevaarlijk?

Het zeer grote aantal ongevallen, dat de laatste maanden met militaire en verkeersvliegtuigen is gebeurd, heeft het publiek angstig gemaakt en van verschillende zijden hoort men de opmerking, dat het vliegen toch maar een zeer gevaarlijke iefhebberij is en dat men beter doet de vertrouwde trein of boot te nemen voor zijn reizen.

Is het vliegen inderdaad dermate gevaarlijk, dat een dergelijke opmerking gerechtvaardigd is? Ja en neen, het hangt er een beetje van af hoe men de zaak bekijkt. Het vliegen zelf, dat wil zeggen, het zich op een behoorlijke hoogte boven de grond bevinden in een vliegtuig, is volkomen ongevaarlijk. In de lucht gebeuren geen ongelukken, ten minste niet bij een normaal gebruik van het vliegtuig. Het gevaar komt pas, als de machine zich dicht bij de grond bevindt, tijdens de start en de landing dus. En hier raken wij des poedels kern.

De huidige situatie is zo, dat wij wel zeer snel kunnen vliegen, doch niet langzaam, althans niet langzaam genoeg. Met andere woorden, wij kunnen wel hollen, maar niet lopen. Een gevolg van de zeer hoge vleugelbelastingen, die op hun beurt weer het gevolg zijn van allerlei oorzaken, o.a., van de neiging om een zo groot mogelijke lading met een vliegtuig te vervoeren, teneinde te komen tot een zo gunstig mogelijk rendement. Men monteert dus een zo klein mogelijke vleugel, waardoor de weerstand van het vliegtuig belangrijk wordt verminderd, hetgeen bij een gelijkblijvend motorvermogen de „snelheid ten goede komt en dus de economie. Want hoe korter een vliegtuig over een bepaald traject doet, hoe economischer het zal zijn. Dit streven naar een zo groot mogelijk rendement, naar een zo groot mogelijke economie, gaat ons echter zo langzamerhand parten spelen. Want door die hoge vleugelbelasting, op het ogenblik is een belasting van 200 kg. per m² vleugeloppervlak en zelfs meer geen uitzondering, maakt, dat de minimum snelheid, waarbij het vliegtuig nog in de lucht kan blijven, ook hoe langer hoe groter wordt. Bovendien zal een vliegtuig, waarvan de snelheid beneden het vereiste minimum komt, nu ook zeer snel hoogte verliezen, om niet te zeggen vallen, en het zal veel ruimte behoeven voor de vereiste vliegsnelheid wederom is bereikt. De gevolgen van het verlies aan vliegsnelheid bij zo'n zwaar belast modern vliegtuig zijn dan ook veel ernstiger dan bij het vroegere vrij licht belaste vliegtuig. Men heeft weliswaar in de loop der jaren allerlei hulpmiddelen gevonden om tijdens start en landing het draagvermogen van de vleugel tijdelijk te verhogen, doch men heeft toen tevens het vleugeroppervlak weer verminderd om sneller te kunnen vliegen. In plaats van die hulpmiddelen te gebruiken om de veiligheid te verhogen, heeft men ze gebruikt om een zo economisch mogelijke exploitatie te bevorderen.

Als gevolg van die hoge vleugelbelastingen, zal de hoek, waaronder een vliegtuig kan stijgen, vrij klein worden ook al is, door een montage van krachtige motoren, de stijgsnelheid groot. Dit betekent, dat de machine veel ruimte behoeft bij het stijgen en dus niet over hoge obstakels, als fabrieksschoorstenen, zal kunnen klimmen. De startlengte wordt eveneens zeer groot en vandaag behoeft men reeds startbanen ter lengte van 2 à 3 km. Tenslotte, het duurt enige tijd voor de machine voldoende snelheid heeft om op één (bij een tweemotorig vliegtuig) resp. op drie (bij een viermotorig vliegtuig) motoren te kunnen vliegen. Tijdens de glijvlucht voor de landing moet een hoge snelheid worden gehandhaafd, hetgeen een kleine glijhoek betekent en de landingsmanoeuvre moet dus reeds op grote afstand van het vliegveld worden ingezet. De landingssnelheid is zeer hoog (bij moderne vliegtuigen van 150 tot 200 km. per uur) en ondanks krachtig remmen zal de uitloop na de landing lang zijn. Zowel in de start als bij de landing behoeft een modern vliegtuig dus zeer veel ruimte in het horizontale vlak en in beide gevallen zijn obstakels uit den boze, omdat de machine noch over een hoog obstakel kan starten, noch binnenkomen.

In het kort, het moderne vliegtuig is weliswaar volkomen ongevaarlijk tijdens de feitelijke vlucht, doch het wordt min of meer boegsprietlopen tijdens start en landing. En dit alles voornamelijk terwille van de economie, om de luchtverkeermaatschappijen in staat te stellen lage passagetarieven te kunnen berekenen en desondanks toch nog winst te maken. Hierbij wordt veel en veel te veel gerekend op de behendigheid en het vakmanschap van den gezagvoerder en hierin ligt een der grootste oorzaken van de vele ongelukken, welke wij de laatste tijd hebben meegemaakt. Eén kleine fout op een critiek moment en het is gebeurd. Indien de weersomstandigheden dusdanig zijn, dat het zicht slecht is, moet toch met hoge snelheid worden gevlogen, omdat de machine anders niet in de lucht blijft en een obstakel wordt te laat gezien. Dikwijls gaat het goed, want de behendigheid en het vakmanschap van verkeersvlieger staan inderdaad op een zeer hoog peil, dank zij een prima opleiding en een groot verantwoordelijkheidsgevoel, waardoor geen risico's worden genomen. Doch zelfs het beste paard kan srtuikelen en de beste gezagvoerder kan wel eens een kleine inzinking hebben. Hiermede is in zeer onvoldoende mate rekening gehouden. Volgens de statistieken zijn dan ook het merendeel der ongevallen te wijten aan vliegfouten; vliegfouten, welke echter geen desastreuse gevolgen vliegtuig niet streuse gevolgen behoefden te hebben, indien het betrokken vliegtuig niet alleen zeer snel, doch ook zeer langzaam zou kunnen vliegen. Daarom in plaats van steeds maar weer uiterst snel te willen gaan, zou men beter doen veel geld en tijd te besteden aan het bereiken van een uiterst lage minimum snelheid, aan het bouwen van werkelijk veilige verkeersvliegtuigen. Indien de economie daardoor tijdelijk in het gedrang zou komen, zou dat natuurlijk jammer zijn, doch uiteindelijk zouden wij veel meer winnen, dan thans, nu wij proberen te hollen zonder nog te kunnen lopen. Betere vliegeigenschappen, ook bij snelheden beneden de minimum snelheid en een zeer lage minimum snelheid, ziedaar het doel, dat moet worden nagestreefd. Zeer zeker geen zo hoog mogelijke maximum snelheid ten koste van de veiligheid en terwille van de economie, zoals thans het geval is.

C. van Steenderen.

„Je Maintiendrai".

Internationale Katholieke Conferentie

Eerste bijeenkomst te Luzern... . . . .

Op uitnodiging van de Zwitserse Katholieke partij zijn leidende persoonlijkheden der Chrisacht landen (België, Engeland, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland) te Luzern voor gemeenschappelijk politiek overleg bijeengeweest. (We Nederlandse vertegenwoordigers waren mr. E. Sassen en een vertegenwoordiger der Kath. jongeren.

De conferentie heeft de volgende motie aangnomen: „Na de verwoestingen op alle gebieden der menselijke bedrijvigheid, waarvoor de dictatoriale regimen en de door hen uitgelokte oodlog en deKlge SHSH lokte oorlog verantwoordelijk zijn, werkt Europa aan zijn wederopbouw. Op den grondsag der uiteenzettingen der vertegenwoordigeds der verschillende landen is het gebleken, dat in de meest verscheidene Europese landen de Christelijke democratieën, onder verwerping van de theorie van den klassenstrijd, al haar krachten inspannen, om volgens de beginselen van de christelijke beschaving een peorganisatie van het terrein van het gemeenschappelijke leven tot stand te brengen zowel op het terrein van de staat als op economisch en sociaal gebied.

De international politiek conferentie van Luzern spreekt de overtuiging uit, dat het tot in zijn diepste grondslagen geschokte Europa slecht nieuwe hechtheid zal kunnen verkrijgen en dat de vdede in den boezem der verschillende landen en tussen de verschillende volkeren slechts zal kunnen verzekerd worden op het ogenblik, waarop de beginselen van de eerbieding van de menselijke persoon, van de vrijheid en van de sociale vooruitgang zul'en zijn verwezenlijk.

Dientengevolge heeft de conferentie besloten de bemoelingen die in dezen zin onderkomst, die te Luzern gehouden is en die vol komen geslaagd is, op regelmatige tijden herhald worden en beurtelings in de verschillende landen. De eerst volgende bijeenkomst zal te Brussel gehouden worden. De Belgische gedelegeerden zijn verzocht deze zitting voor te bereiden.

Deze conferentie betligt aan haar hartelijkste dank voor de de Zwitserse Katholieke partij voorbereiding en de organisatie van de conferentie van Luzern.

Op den vooravond van de s'uiting der conferentie had de regeering van het kanton Luzern de deelnemers aan de conferentie tot een ontvangst uitgenoodigd. Tot aller vreugde verscheen op deze ontvangst ook de President van Zwitserland, dr. Philip Etter, de bekende Zwitserse Katholieken staatman, die dit jaar reeds voor de derde maal de hoogste waardigheid van Zwitland bekleedt. nI een toespraak zette President Etter den buitenlandse gasten de bijzondere beteekenis der Zwitserse neutraliteit uiteen, die kdachtens de geschidenis niet met die van andere neutrale volkeren op één lijn kan worden gesteld, en die niet slechts voor het bestaan van Zwitserlandeen noodzakelijkheid is, doch ook den anderen volkeren (men denke slechts aan het Internationale Roode Kruis Comité en aan de vluchtelingen) ten goede komt. President Etter sprak zijn vertrouwen uit, dat het Geloof en de cultuur de krachten zullen zijn, die aan het geestelk en materieel vedarmde Europa een wedergeboorte zullen verzekeren.

(Msb)